

ОБМЕЖЕНІ РОЗВ'ЯЗКИ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ У БАНАХОВОМУ ПРОСТОРІ ІЗ ВХІДНИМИ ДАНИМИ, ЩО ЛЕЖАТЬ У ПІДПРОСТОРАХ

We study the problem of existence and uniqueness of a bounded solution to a difference equation of the first order with a constant operator coefficient in a Banach space. For the case where the initial condition and input sequence are in some subspaces, necessary and sufficient conditions are obtained. These results are applied to difference equations with a jump of operator coefficient and difference equations of higher orders.

Вивчається питання існування та єдиності обмеженого розв'язку різницевого рівняння першого порядку зі сталим операторним коефіцієнтом у банаховому просторі. Для випадку, коли початкова умова і вхідна послідовність лежать у деяких підпросторах, отримано необхідні та достатні умови. Ці результати застосовано до різницевих рівнянь зі стрибком операторного коефіцієнта і до різницевих рівнянь старших порядків.

1. Вступ. Нехай $(X, \|\cdot\|)$ – комплексний банахів простір, $L(X)$ – простір лінійних неперервних операторів у просторі X , $I \in L(X)$ – одиничний оператор. Позначимо через $\sigma(A)$ спектр оператора $A \in L(X)$. Термін „підпростір” будемо використовувати для позначення замкненої лінійної підмножини X .

Розглянемо різницеве рівняння

$$x_{n+1} = Ax_n + y_n, \quad n \geq 0, \quad (1)$$

де $A \in L(X)$, $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ – відома, а $\{x_n \mid n \geq 0\} \subset X$ – шукана послідовність.

Наведемо результати щодо обмежених розв'язків рівняння (1).

Теорема 1 [1, 2]. *Різницеве рівняння (1) має єдиний обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 0\} \subset X$ для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ тоді й лише тоді, коли*

$$\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}.$$

Теорема 2 [3]. *Різницеве рівняння (1) має обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 1\} \subset X$ для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ і довільного $x_0 \in X$ тоді й лише тоді, коли*

$$\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}.$$

В цій роботі ми досліджуємо питання існування та єдиності обмеженого розв'язку рівняння (1) у випадку, коли x_0 і послідовність $\{y_n \mid n \geq 0\}$ лежать у деяких підпросторах.

2. Рівняння без початкової умови. Для оператора $A \in L(X)$ позначимо

$$W(A) := \left\{ x \in X \mid \sup_{n \geq 1} \|A^n x\| < +\infty \right\}.$$

На просторі X можна ввести відношення еквівалентності за правилом

$$x_1 \sim x_2 \Leftrightarrow x_1 - x_2 \in W(A).$$

Клас еквівалентності, що містить $x \in X$, ми позначатимемо $[x]$. Якщо $W(A)$ – підпростір простору X , то $U(A) = X/W(A)$ – банахів простір із нормою

$$\|[x]\|_{U(A)} = \inf_{w \in W(A)} \|x + w\| = \inf_{z \in [x]} \|z\|$$

(див. [8], теорема 1.5.3).

Згідно з означенням

$$\forall x \in X : \|x\| \geq \|[x]\|_{U(A)}, \quad (2)$$

$$\forall \varepsilon > 0 \forall [x] \in U(A) \exists x_\varepsilon \in [x] : \|x_\varepsilon\| \leq (1 + \varepsilon) \|[x]\|_{U(A)}. \quad (3)$$

Нехай $A, B \in L(X)$. Визначимо оператор $\tilde{B}_A : U(A) \rightarrow U(A)$ за допомогою рівності

$$(\tilde{B}_A[x]) = [Bx], \quad [x] \in U(A).$$

У випадку $A = B$ ми будемо використовувати позначення $\tilde{A} := \tilde{A}_A$.

Лема 1. Нехай $A, B \in L(X)$ – оператори, що комутують. Тоді:

1) означення оператора \tilde{B}_A коректне (не залежить від елемента з класу еквівалентності $[x]$);

2) оператор \tilde{B}_A лінійний;

3) оператор \tilde{B}_A обмежений і $\|\tilde{B}_A\| \leq \|B\|$;

4) $\sigma(\tilde{B}_A) \subset \sigma(B)$;

5) $\sigma(\tilde{A}) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\} = \sigma(A) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}$.

Доведення. 1. Згідно з означенням множини $W(A)$ і комутативністю $BW(A) \subset W(A)$.

Тому якщо $[x] \in U(A)$ і $x_1 \in [x]$, то

$$Bx_1 - Bx = B(x_1 - x) \in BW(A) \subset W(A)$$

і $Bx_1 \in [Bx]$.

2. Це наслідок лінійності оператора B .

3. Для довільних $[x] \in U(A)$ і $\varepsilon > 0$, використовуючи (2), (3), маємо

$$\begin{aligned} \|\tilde{B}_A[x]\|_{U(A)} &= \|\tilde{B}_A[x_\varepsilon]\|_{U(A)} = \|[Bx_\varepsilon]\|_{U(A)} \leq \|Bx_\varepsilon\| \leq \\ &\leq \|B\| \|x_\varepsilon\| \leq (1 + \varepsilon) \|B\| \|[x]\|_{U(A)}. \end{aligned}$$

Оскільки $\varepsilon > 0$ є довільним, ми отримуємо потрібну оцінку.

4. Нехай $z \in \mathbf{C}$, $z \notin \sigma(B)$, $C \in L(U(A))$ діє за формулою

$$C[x] = [(B - zI)^{-1}x], \quad [x] \in U(A).$$

Оскільки $(B - zI)^{-1}$ комутує з A , властивості 1–3 справджуються для оператора C . Крім того,

$$\begin{aligned} (\tilde{B}_A - zI_{U(A)})C[x] &= [(B - zI)(B - zI)^{-1}x] = [x], \quad x \in U(A), \\ C(\tilde{B}_A - zI_{U(A)})[x] &= [(B - zI)^{-1}(B - zI)x] = [x], \quad x \in U(A). \end{aligned}$$

Звідси $z \notin \sigma(\tilde{B})$ і $C = (\tilde{B} - zI_{U(A)})^{-1}$.

5. Нехай

$$z \in \mathbf{C}, \quad |z| > 1, \quad z \notin \sigma(\tilde{A}),$$

і $y \in X$ — довільний елемент. Тоді існує єдиний $[x] \in U(A)$ такий, що

$$(\tilde{A} - zI_{U(A)})[x] = [y].$$

Позначимо

$$w := (A - zI)x - y \in W(A),$$

$$v := - \sum_{k=0}^{\infty} z^{-k-1} A^k w.$$

Цей ряд абсолютно збіжний, оскільки за означенням множини $W(A)$ послідовність $\{A^n w \mid n \geq 1\}$ обмежена і $|z| > 1$. Легко перевірити, що $(A - zI)v = w$. Згідно з означенням w маємо $(A - zI)(x - v) = y$. Оскільки $y \in X$ — довільний елемент, то $(A - zI)$ — сюр'єкція.

Якщо $(A - zI)x = \vec{0}$ для деякого $x \in X$, то

$$A^n x = z^n x, \quad n \geq 1.$$

Якщо $x \neq \vec{0}$, то $x \notin W(A)$. Але

$$\tilde{A}[x] = z[x],$$

тому $z \in \sigma(\tilde{A})$. Ця суперечність показує, що $(A - zI)$ — ін'єкція.

Ми довели, що $(A - zI)$ — бієкція, тому за теоремою Банаха має неперервний обернений, отже, $z \notin \sigma(A)$.

Наведені міркування свідчать, що

$$\sigma(A) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\} \subset \sigma(\tilde{A}) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}.$$

Використання включення з пункту 4 завершує доведення.

Зауваження 1. Нерівність $\|\tilde{A}\|_{U(A)} \leq \|A\|$ може перетворюватися на рівність (наприклад, якщо $W(A)$ — тривіальний підпростір, що справджується у випадку $\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}$) або на строгу нерівність (наприклад, якщо $W(A) = X$, що справджується у випадку $\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}$).

Означення 1. Позначимо через $V(X)$ клас усіх операторів $B \in L(X)$, що задовольняють такі умови:

- 1) $W(B)$ — підпростір,
- 2) для довільного $x \in X$ з обмеженості послідовності $\{[B^n x] \mid n \geq 1\}$ в $U(B)$ випливає обмеженість послідовності $\{B^n x \mid n \geq 1\}$ в X .

Зауваження 2. Нехай X — гільбертів простір, $B \in L(X)$, P — проектор на підпростір $W(B)$ і оператори P і B комутують. Тоді умова 2 означення 1 справджується. Справді,

$$\begin{aligned} \forall x \in X: \|B^n x\|^2 &= \|B^n P x\|^2 + \|B^n (I - P)x\|^2 = \\ &= \|B^n P x\|^2 + \inf_{w \in W(B)} \left(\|(I - P)B^n x\|^2 + \|w\|^2 \right) = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \|B^n Px\|^2 + \inf_{w \in W(B)} \|B^n(I - P)x + w\|^2 = \\
&= \|B^n Px\|^2 + \|[B^n(I - P)x]\|_{U(B)}^2 = \|B^n Px\|^2 + \|[B^n x]\|_{U(B)}^2, \quad n \geq 1.
\end{aligned}$$

Оскільки $Px \in W(B)$, послідовність $\{\|B^n Px\| \mid n \geq 1\}$ обмежена. З цього випливає умова 2.

Теорема 3. Нехай $A \in V(X)$, M — підпростір в X (можливо, тривіальний). Різницеве рівняння (1) має для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ єдиний обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 0\} \subset X$ такий, що $x_0 \in M$ тоді й лише тоді, коли справджуються такі умови:

- 1) $\forall [x] \in U(A) \exists! m \in M : m \in [x]$;
- 2) $\sigma(A) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| = 1\} = \emptyset$.

Зауваження 3. У частковому випадку $M = X$ ця теорема стає еквівалентною теоремі 1. Перевіримо це безпосередньо.

Друга умова теореми 3 — це частина умови в теоремі 1. Якщо вона справджується, то простір за теоремою Рісса про спектральний розклад [5] можна розкласти у пряму суму двох підпросторів, в яких спектр A розташований всередині і зовні одиничного кола відповідно.

Перша умова теореми 3 означає, що $W(A) = \{\vec{0}\}$. Це еквівалентно умові, що перший підпростір у спектральному розкладі тривіальний. Це означає, що весь спектр A в X лежить зовні одиничного кола.

Для доведення теореми нам знадобляться кілька лем.

Лема 2. Нехай $A \in V(X)$, M — підпростір простору X (можливо, тривіальний) і різницеве рівняння (1) має для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ єдиний обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 0\} \subset X$ такий, що $x_0 \in M$. Тоді

$$\sigma(\tilde{A}) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}.$$

Доведення. Розглянемо різницеве рівняння

$$[x_{n+1}] = \tilde{A}[x_n] + [y_n], \quad n \geq 0, \quad (4)$$

у просторі $U(A)$.

Для довільної обмеженої послідовності $\{[y_n] : n \geq 0\} \subset U(A)$, використовуючи (3), можна вибрати відповідні елементи y_n , $n \geq 0$, так, щоб

$$\|y_n\| \leq 2\|[y_n]\|_{U(A)}, \quad n \geq 0.$$

Тоді послідовність $\{y_n : n \geq 0\}$ обмежена у просторі X . Тому існує єдиний обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 0\}$ рівняння (1), що задовольняє умову $x_0 \in M$. Оскільки з оцінки (2) випливає, що $\|[x_n]\| \leq \|x_n\|$, $n \geq 1$, послідовність $\{[x_n] \mid n \geq 1\}$ обмежена в $U(A)$ і $[x_{n+1}] = [Ax_n + y_n] = \tilde{A}[x_n] + [y_n]$, $n \geq 0$.

Для доведення єдиності обмеженого розв'язку рівняння (4) припустимо від супротивного, що $x_0 \notin W(A)$ і послідовність $\{[A^n x_0] \mid n \geq 1\}$ обмежена. Оскільки $A \in V(X)$, за другою умовою означення послідовність $\{A^n x_0 \mid n \geq 1\}$ обмежена. Тому $x_0 \in W(A)$. Суперечність.

За теоремою 2 маємо $\sigma(\tilde{A}) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}$.

Лема 3. Якщо $A \in V(X)$ і

$$\sigma(\tilde{A}) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\},$$

то

$$\sigma(A) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| = 1\} = \emptyset.$$

Доведення. 1. Оскільки спектр — замкнена множина, то для деякого $\varepsilon \in (0, 1)$ справджується включення

$$\sigma(\tilde{A}) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1 + \varepsilon\}. \quad (5)$$

Згідно з останньою властивістю в лемі 1

$$\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| \leq 1\} \cup \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1 + \varepsilon\}.$$

Використовуючи спектральний розклад Рісса [5], отримуємо підпростір X_+ , в якому для звуження A_+ оператора A маємо

$$\sigma(A_+) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1 + \varepsilon\},$$

і підпростір X_- , де для звуження A_- оператора A

$$\sigma(A_-) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| \leq 1\}.$$

2. Доведемо, що

$$W(A) \cap X_+ = \{\vec{0}\}. \quad (6)$$

Якщо $x \in W(A) \cap X_+$, то $\{A^n x \mid n \geq 1\}$ — обмежена послідовність. Оскільки $\|A_+^{-n}\| \rightarrow 0$, $n \rightarrow \infty$, то $x = A_+^{-n} A^n x \rightarrow \vec{0}$, $n \rightarrow \infty$, а це означає, що $x = \vec{0}$.

3. Доведемо, що $W(A) = X_-$.

Використовуючи спектральний розклад, маємо оцінку

$$\exists C_1 > 0 \forall n \geq 1: \|A_-^n\| \leq C_1 \left(1 + \frac{\varepsilon}{3}\right)^n.$$

З умови леми випливає, що у просторі $U(A)$ оператор \tilde{A} має обмежений обернений \tilde{A}^{-1} і

$$\exists C_2 > 0 \forall n \geq 1: \|\tilde{A}^{-n}\| \leq C_2 \left(1 + \frac{\varepsilon}{2}\right)^{-n}.$$

Оскільки згідно з (2) і двома останніми оцінками для довільного $x \in X_-$

$$\begin{aligned} \| [x] \|_{U(A)} &= \| \tilde{A}^{-n} \tilde{A}^n [x] \|_{U(A)} = \| \tilde{A}^{-n} [A^n x] \|_{U(A)} \leq \| \tilde{A}^{-n} \| \| [A^n x] \|_{U(A)} \leq \\ &\leq \| \tilde{A}^{-n} \| \| A^n x \| = \| \tilde{A}^{-n} \| \| A_-^n x \| \leq \| \tilde{A}^{-n} \| \| A_-^n \| \| x \| \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty, \end{aligned}$$

то $x \in W(A)$. Таким чином, $X_- \subset W(A)$.

Навпаки, для довільного $x \in W(A)$ ми можемо записати розклад $x = x_- + x_+$, де $x_+ \in X_+$, $x_- \in X_-$. Відповідно до доведеного вище $x_- \in W(A)$. Тому $x_+ = x - x_- \in W(A)$. За властивістю (6) $x_+ = \vec{0}$ і остаточно $x = x_- \in X_-$.

4. Доведемо, що

$$\sigma(A_-) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}.$$

Для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X_-$ різницеве рівняння (1) має єдиний обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 0\} \subset X$, для якого $x_0 \in M$. Але $\{x_n^- = P_- x_n : n \geq 0\}$ – також обмежений розв'язок, і якщо ми замінимо x_0^- на довільний елемент $w \in W(A) = X_-$, розв'язок

$$\{x_n^- + A^n(w - x_0^-) : n \geq 0\}$$

буде обмеженим. Таким чином, в X_- різницеве рівняння (1) має обмежений розв'язок для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X_-$ і довільного $x_0 \in X_-$. За теоремою 1 $\sigma(A_-) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}$.

5. За властивостями спектрального розкладу Рісса $\sigma(A) = \sigma(A_-) \cup \sigma(A_+)$, звідки

$$\sigma(A) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| = 1\} = \emptyset.$$

Доведення теореми 3. Необхідність. Нехай різницеве рівняння (1) має для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ єдиний обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 0\} \subset X$ такий, що $x_0 \in M$.

1. Якщо $y_n = \vec{0}$, $n \geq 0$, то розв'язок має вигляд

$$x_n = A^n x_0, \quad n \geq 1.$$

За припущенням існує єдине $x_0 \in M$, для якого $\sup_{n \geq 0} \|A^n x_0\| < +\infty$ (очевидно, $x_0 = \vec{0}$). Тому

$$M \cap W(A) = \{\vec{0}\}.$$

Звідси впливає єдиність елемента m в першій умові, якщо він існує.

2. Для довільного $[x] \in U(A)$ обмежена послідовність $(x, \vec{0}, \vec{0}, \vec{0}, \dots)$ є розв'язком рівняння (1), де

$$y_0 = -Ax, \quad y_n = \vec{0}, \quad n \geq 1.$$

Але за припущенням те ж рівняння має обмежений розв'язок з $x_0 = m \in M$. Різниця цих двох розв'язків – це розв'язок однорідного рівняння, що має вигляд $\{A^n(x - m) \mid n \geq 1\}$. Оскільки цей розв'язок обмежений, то $x - m \in W(A)$, а тому $m \in [x]$.

Першу умову перевірено.

3. За лемою 2 маємо $\sigma(\tilde{A}) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}$. За лемою 3 отримуємо другу умову.

Достатність. Нехай умови 1, 2 справджуються. Внаслідок другої умови ми можемо використати спектральний розклад Рісса простору X у пряму суму просторів X_- і X_+ з відповідними проєкторами P_- , P_+ і звуженнями операторного коефіцієнта A_- , A_+ . Тоді

$$\sigma(A_-) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}, \quad \sigma(A_+) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| > 1\}.$$

Нехай $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ – обмежена послідовність. Позначимо $y_n^- = P_- y_n$, $y_n^+ = P_+ y_n$, $n \geq 1$.

Рівняння

$$x_{n+1}^- = A_- x_n^- + y_n^-, \quad n \geq 0, \tag{7}$$

згідно з теоремою 2, має обмежений розв'язок $\{x_n^-(w) \mid n \geq 1\} \subset X_-$ для довільного $x_0^- = w \in X_-$.

Рівняння

$$x_{n+1}^+ = A_+ x_n^+ + y_n^+, \quad n \geq 0, \tag{8}$$

за теоремою 1 має єдиний обмежений розв'язок $\{x_n^+ \mid n \geq 0\} \subset X_+$.

Тому для довільного $w \in X_-$ послідовність

$$x_n = x_n^-(w) + x_n^+, \quad n \geq 0, \quad (9)$$

є обмеженим розв'язком рівняння (1).

Навпаки, нехай $\{x_n \mid n \geq 0\} \subset X$ – довільний обмежений розв'язок рівняння (1). Якщо застосувати оператори P_-, P_+ до рівняння (1), то побачимо, що послідовність $\{x_n^- = P_- x_n \mid n \geq 0\} \subset X_-$ є розв'язком рівняння (7), а послідовність $\{x_n^+ = P_+ x_n \mid n \geq 0\} \subset X_+$ – розв'язком рівняння (8) (він єдиний, як зазначено вище). Таким чином, довільний обмежений розв'язок рівняння (1) має вигляд (9).

Спектральні властивості операторів A_- і A_+ показують, що $X_- = W(A)$. Таким чином,

$$U(A) = \{[x] \mid z \in [x] \Leftrightarrow P_+ x = P_+ z\}.$$

Тоді для $[x_0^+] \in U(A)$ за першою умовою існує єдине $m \in M$ таке, що $m \in [x_0^+]$, чи, що те саме, $P_+ m = x_0^+$. Тому існує єдине $m \in M$, для якого $x_0 = m$ є початковою умовою для розв'язку (9).

Існування і єдиність розв'язку доведено.

Приклад 1. Нехай

$$X = l_\infty = \{\{x_n \in \mathbf{C} \mid n \geq 1\} \mid \|x\| = \sup_{n \geq 1} |x_n| < +\infty\},$$

$$A, B \in L(X), \quad (Ax)_n = \begin{cases} 0,5x_n, & \text{якщо } n \text{ парне,} \\ 2x_n, & \text{якщо } n \text{ непарне,} \end{cases}$$

$$(Bx)_n = \begin{cases} x_n, & \text{якщо } n \text{ парне,} \\ 2x_n, & \text{якщо } n \text{ непарне.} \end{cases}$$

Ми маємо

$$W(A) = W(B) = \{x \in X \mid x_{2n-1} = 0, n \in \mathbf{N}\},$$

$$[x] \in U(A) = U(B) \Leftrightarrow [x] = \{z \in X \mid z_{2n-1} = x_{2n-1}, n \in \mathbf{N}\}.$$

Якщо деяка послідовність $\{[A^n x] \mid n \geq 1\} \subset U(A)$ обмежена, то

$$\sup_{n \geq 1} 2^n \sup_{m \in \mathbf{N}} |x_{2m-1}| = \sup_{n \geq 1} \|[A^n x]\| < +\infty.$$

Для послідовності $\{[B^n x] \mid n \geq 1\} \subset U(B)$ міркування аналогічні. В обох випадках $x_{2m-1} = 0$, $m \in \mathbf{N}$. Тоді

$$\sup_{n \geq 1} \|A^n x\| = \sup_{n \geq 1} 0,5^n \sup_{m \in \mathbf{N}} |x_{2m}| < +\infty$$

або

$$\sup_{n \geq 1} \|B^n x\| = \sup_{n \geq 1} \sup_{m \in \mathbf{N}} |x_{2m}| < +\infty$$

відповідно. Тому $A, B \in V(X)$. Оскільки $\sigma(B) = \{1, 2\}$, друга умова теореми не справджується для оператора B і умова єдиності обмеженого розв'язку порушується.

Оскільки $\sigma(A) = \{0, 5; 2\}$, друга умова теореми справджується для оператора A .

Якщо $M = M_1 = \{x \in X \mid x_{2n} = x_{2n-1}, n \in \mathbf{N}\}$, то

$$\forall [x] \in U(A) \exists! m \in M_1 : m \in [x], \quad m_{2n} = m_{2n-1} = x_{2n-1}, \quad n \in \mathbf{N},$$

перша умова теореми виконується і твердження про існування та єдиність розв'язку справджується.

Якщо ж $M = M_2 = \{x \in X \mid x_{2n-1} = 0, n \in \mathbf{N}\}$, то для нульового елемента множини $U(A)$ маємо $M_2 \subset [\vec{0}]$, тому перша умова теореми порушується і твердження про існування і єдиність розв'язку не справджується.

3. Рівняння з початковою умовою.

Теорема 4. Нехай M — підпростір простору X (можливо, тривіальний). Різницеве рівняння (1) має обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 1\} \subset X$ для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ і довільного елемента $x_0 \in M$ тоді й лише тоді, коли

$$\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}.$$

Доведення. Легко перевірити за індукцією, що розв'язок рівняння (1) має вигляд

$$x_n = A^n x_0 + A^{n-1} y_0 + A^{n-2} y_1 + \dots + y_{n-1}, \quad n \geq 1.$$

Необхідність. Нехай для довільного $x_0 \in M$ і довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset X$ розв'язок $\{x_n \mid n \geq 1\} \subset X$ є обмеженим.

1. Нехай $y_n = \vec{0}$, $n \geq 0$, і $x_0 \in M$ — довільний елемент. У цьому випадку розв'язок має вигляд

$$x_n = A^n x_0, \quad n \geq 1.$$

Оскільки цей розв'язок обмежений, то

$$\forall x_0 \in M : \sup_{n \geq 1} \|A^n x_0\| < +\infty. \quad (10)$$

2. Нехай $y_n = y_0$, $n \geq 1$, і $x_0 \in M$, $y_0 \in X$ — довільні елементи. В цьому випадку розв'язок має вигляд

$$x_n = A^n x_0 + A^{n-1} y_0 + A^{n-2} y_0 + \dots + y_0, \quad n \geq 1.$$

Оскільки розв'язок обмежений і умова (10) справджується, то

$$\forall y_0 \in X : \sup_{n \geq 1} \|A^{n-1} y_0 + A^{n-2} y_0 + \dots + y_0\| < +\infty. \quad (11)$$

3. Нехай

$$y_n = A^{n-1} y_0 + A^{n-2} y_0 + \dots + y_0, \quad n \geq 1,$$

і $x_0 \in M$, $y_0 \in X$ — довільні елементи. Наведена послідовність є обмеженою внаслідок умови (11). За індукцією можна показати, що розв'язок має вигляд

$$x_n = A^n x_0 + n A^{n-1} y_0 + (n-1) A^{n-2} y_0 + \dots + y_0, \quad n \geq 1.$$

Оскільки розв'язок обмежений і справджується умова (10), то

$$\forall y_0 \in X : \sup_{n \geq 1} \|nA^{n-1}y_0 + (n-1)A^{n-2}y_0 + \dots + y_0\| < +\infty.$$

Використовуючи аналогічні міркування, можна показати, що

$$\forall y_0 \in X : \sup_{n \geq 1} \|n^2A^{n-1}y_0 + (n-1)^2A^{n-2}y_0 + \dots + y_0\| < +\infty,$$

а тому за допомогою тотожності

$$n^2A^{n-1}y_0 = (n^2A^{n-1}y_0 + (n-1)^2A^{n-2}y_0 + \dots + y_0) - ((n-1)^2A^{n-2}y_0 + \dots + y_0)$$

отримуємо

$$\forall y_0 \in X : \sup_{n \geq 1} \|n^2A^{n-1}y_0\| < +\infty.$$

Використовуючи теорему Банаха – Штейнгауза, маємо

$$\sup_{n \geq 1} \|n^2A^{n-1}\| < +\infty. \quad (12)$$

З цієї оцінки для довільного $z \in \mathbf{C}$, $|z| \geq 1$, випливають збіжність ряду

$$\sum_{n=0}^{\infty} \|z^{-n}A^n\|$$

та існування оператора $(A - zI)^{-1} \in L(X)$.

Отже, умова

$$\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\} \quad (13)$$

справджується.

Достатність. Нехай умова (13) справджується. З неї випливає, що спектральний радіус оператора A менший за 1, тому

$$\exists C > 0 \exists \varepsilon \in (0, 1) \forall n \in \mathbf{N} : \|A^n\| \leq C(1 - \varepsilon)^n.$$

Тепер ми можемо оцінити розв'язок:

$$\begin{aligned} \|x_n\| &\leq \|A^n x_0\| + \|A^{n-1}y_0\| + \|A^{n-2}y_1\| + \dots + \|y_{n-1}\| \leq \\ &\leq L(\|A^n\| + \|A^{n-1}\| + \dots + \|A^0\|) \leq \\ &\leq CL(1 + (1 - \varepsilon) + (1 - \varepsilon)^2 + \dots) = \frac{CL}{\varepsilon}, \quad n \geq 1, \end{aligned}$$

де $L := \sup \{\|x_0\|, \|y_n\| \mid n \geq 1\}$.

4. Відома послідовність із підпростору.

Теорема 5. Нехай M_1, M_2 – підпростори простору X (можливо, тривіальні). Різницеве рівняння (1) має обмежений розв'язок $\{x_n \mid n \geq 1\} \subset X$ для довільної послідовності $\{y_n \mid n \geq 0\} \subset M_2$ і довільного елемента $x_0 \in M_1$ тоді й лише тоді, коли:

- 1) $\forall x \in M_1 : \sup_{n \geq 1} \|A^n x\| < +\infty$;
- 2) $\sup_{n \geq 1} n^2 \|A^n\|_{L(M_2, X)} < +\infty$.

Доведення. Повторимо міркування з доведення теореми 4 з необхідними змінами.

Необхідність. 1. Покладемо $y_n = \vec{0}$, $n \geq 0$, тоді

$$\forall x_0 \in M_1 : \sup_{n \geq 1} \|A^n x_0\| < +\infty. \tag{14}$$

2. Нехай $y_n = y_0$, $n \geq 1$, і $x_0 \in M_1$, $y_0 \in M_2$ – довільні елементи. Використовуючи (14), маємо

$$\sup_{n \geq 1} \|A^{n-1}y_0 + A^{n-2}y_0 + \dots + y_0\| < +\infty.$$

Як і в доведенні теореми 4, отримуємо

$$\sup_{n \geq 1} \|n^2 A^{n-1}\|_{L(M_2, X)} < +\infty.$$

Достатність. З другої умови випливає, що ряд

$$\sum_{n=1}^{\infty} \|A^n\|_{L(M_2, X)}$$

збіжний до деякого $C \geq 0$. Тому маємо оцінку

$$\begin{aligned} \|x_n\| &\leq \|A^n x_0\| + \|A^{n-1}y_0\| + \|A^{n-2}y_0\| + \dots + \|y_{n-1}\| \leq \\ &\leq \|A^n x_0\| + (\|A^{n-1}\|_{L(M_2, X)} + \dots + \|A^0\|_{L(M_2, X)})\|y_0\| \leq \sup_{k \geq 0} \|A^k x_0\| + C \sup_{k \geq 0} \|y_k\|, \quad n \geq 1. \end{aligned}$$

Зауваження 4. Якщо $M_2 = X$, то друга умова еквівалентна такій:

$$\sigma(A) \subset \{z \in \mathbf{C} \mid |z| < 1\}.$$

Справді, з цієї умови випливає збіжність ряду

$$\sum_{k=0}^{\infty} A^k z^{-k}, \quad |z| \geq 1,$$

отже, $(A - zI)^{-1}$ існує для $|z| \geq 1$.

5. Застосування до рівнянь зі стрибком операторного коефіцієнта. Розглянемо різницеве рівняння зі стрибком операторного коефіцієнта

$$x_{n+1} = \begin{cases} B_1 x_n + y_n, & n < 0, \\ B_2 x_n + y_n, & n \geq 0, \end{cases} \tag{15}$$

де $B_1, B_2 \in L(X)$, $\{y_n \mid n \in \mathbf{Z}\} \subset X$ – відома обмежена послідовність. Рівняння такого вигляду вивчались у роботах [6, 7]. Ми отримаємо іншу умову існування та єдиності обмеженого розв'язку рівняння (15).

Теорема 6. Нехай $B_1, B_2 \in L(X)$, існують $B_1^{-1} \in L(X)$ і $B_1^{-1}, B_2 \in V(X)$. Рівняння (15) має для довільної обмеженої послідовності $\{y_n \mid n \in \mathbf{Z}\}$ єдиний обмежений розв'язок тоді й лише тоді, коли справджуються такі умови:

1) $\forall [x] \in U(B_1^{-1}) \forall [z] \in U(B_2) \exists! m \in X : m \in [x] \cap [z]$;

$$2) \sigma(B_1) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| = 1\} = \emptyset;$$

$$3) \sigma(B_2) \cap \{z \in \mathbf{C} \mid |z| = 1\} = \emptyset.$$

Доведення. Запишемо першу частину рівняння (15) у вигляді

$$B_1^{-1}x_{n+1} = x_n + B_1^{-1}y_n, \quad n < 0.$$

Якщо позначити $u_n = x_{-n}$, $n \geq 0$, і $v_n = -B_1^{-1}y_{-n-1}$, $n \geq 0$, то отримаємо еквівалентне рівняння

$$u_{n+1} = B_1^{-1}u_n + v_n, \quad n \geq 0.$$

Розглядаючи це рівняння разом з другою частиною рівняння (15), можемо записати їх, як рівняння у банаховому просторі X^2 з нормою $\|(x^{(1)}, x^{(2)})\| = \|x^{(1)}\| + \|x^{(2)}\|$:

$$z_{n+1} = Az_n + w_n, \quad n \geq 0,$$

де $A = \begin{pmatrix} B_1^{-1} & O \\ O & B_2 \end{pmatrix}$ і $z_0 \in M = \left\{ \begin{pmatrix} x \\ x \end{pmatrix} \mid x \in X \right\}$ (остання умова є необхідною, оскільки елемент $u_0 = x_0$ використовується в обох частинах рівняння).

Тепер ми можемо застосувати теорему 3. Друга умова цієї теореми еквівалентна умовам 2, 3 теореми 6 завдяки блочній структурі оператора A .

Крім того,

$$W(A) = \{(x^{(1)}, x^{(2)}) \mid \sup_{n \geq 1} \|(B_1^{-1})^n x^{(1)}\| < +\infty, \sup_{n \geq 1} \|B_2^n x^{(2)}\| < +\infty\} = W(B_1^{-1}) \times W(B_2),$$

тому

$$U(A) = U(B_1^{-1}) \times U(B_2).$$

Перша умова теореми 3 набирає вигляду

$$\forall [z] \in U(A) \exists! (m, m) \in M : (m, m) \in [z],$$

або, що те саме,

$$\forall [x] \times [z] \in U(B_1^{-1}) \times U(B_2) \exists! m \in X : m \in [x] \cap [z].$$

6. Застосування до рівнянь з двома операторними коефіцієнтами.

Теорема 7. Нехай $B_1, B_2 \in L(X)$, M – підпростори простору X . Різницеве рівняння

$$x_{n+1} = B_1x_n + B_2x_{n-1} + y_n, \quad n \geq 0,$$

має обмежений розв'язок для довільної обмеженої послідовності $\{y_n : n \geq 0\}$ і довільних елементів $x_0, x_1 \in M$ тоді й лише тоді, коли:

1) $\forall x \in M : \sup_{n \geq 1} \|C_n x\| < +\infty$, де $\{C_n \mid n \geq 1\}$ – послідовність, що рекурсивно визначається рівнянням $C_n = B_2 C_{n-2} + B_1 C_{n-1}$, $n \geq 2$, і початковими умовами $C_0 = I$, $C_1 = O$;

2) $\sup_{n \geq 1} n^2 \|D_n\| < +\infty$, де $\{D_n \mid n \geq 1\}$ – послідовність, що рекурсивно визначається рівнянням $D_n = B_2 D_{n-2} + B_1 D_{n-1}$, $n \geq 2$, і початковими умовами $D_0 = O$, $D_1 = I$.

Доведення. Запишемо це рівняння у вигляді

$$\begin{pmatrix} x_n \\ x_{n+1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} O & I \\ B_2 & B_1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \vec{0} \\ y_n \end{pmatrix}, \quad n \geq 1.$$

Тоді можна використати теорему 5 у випадку $M_2 = \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ x \end{pmatrix} \mid x \in X \right\}$, $M_1 = M^2$. Тут

$$A = \begin{pmatrix} O & I \\ B_2 & B_1 \end{pmatrix}.$$

Використовуючи індукцію, легко переконатися, що

$$A^n = \begin{pmatrix} C_n & D_n \\ C_{n+1} & D_{n+1} \end{pmatrix}, \quad n \geq 1.$$

Перша умова теореми 5 набирає вигляду

$$\forall x \in M: \sup_{n \geq 1} \|C_n x\| < +\infty$$

і

$$\forall x \in M: \sup_{n \geq 1} \|D_n x\| < +\infty,$$

а друга є такою:

$$\sup_{n \geq 1} n^2 \|D_n\| < +\infty.$$

Ми отримали умови 1, 2 теореми 6.

Зауваження 5. 1. Якщо в теоремі 6 оператори B_1, B_2 комутують, то наведені в твердженні послідовності можна записати, як $C_n = \sum_{k=0}^n c_{nk} B_1^{n-2k} B_2^k$, $D_n = B_2 C_n$, $n \geq 1$, де $P_n(x) = \sum_{k=0}^n c_{nk} x^k$ — поліноми Фібоначчі.

2. Аналоги теореми 6 можуть бути сформульовані для інших різницевих рівнянь на напівосі.

Література

1. I. V. Gaishun, *Stability of two-parameter discrete systems with commuting operators*, Different. Equat., **32**, № 2, 219–227 (1996).
2. М. Ф. Городній, О. А. Лагода, *Обмеженість розв'язків двопараметричного різницевого рівняння у банаховому просторі*, Вісн. Київ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. Сер. фіз.-мат. науки, № 3, 94–98 (1999).
3. Ю. В. Томілов, *Асимптотична поведінка однієї рекурентної послідовності в банаховому просторі*, Асимптотичне інтегрування нелінійних рівнянь, 146–153 (1992).
4. D. Henry, *Geometric theory of semilinear parabolic equations*, Springer, Berlin (1981).
5. F. Riesz, B. Szokfalvi-Nagy, *Functional analysis*, Dover Publ., New York (1990).
6. І. В. Гончар, *Про обмежені розв'язки різницевого рівняння зі стрибком операторного коефіцієнта*, Вісн. Київ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. Сер. фіз.-мат. науки, № 2, 25–28 (2016).
7. М. Ф. Городній, І. В. Гончар, *Про обмежені розв'язки різницевого рівняння зі змінним операторним коефіцієнтом*, Доп. НАН України, № 12, 12–16 (2016).
8. R. V. Kadison, J. R. Ringrose, *Fundamentals of the theory of operator algebras*, vol. I, Elementary Theory, Amer. Math. Soc. (1997).

Одержано 17.04.21